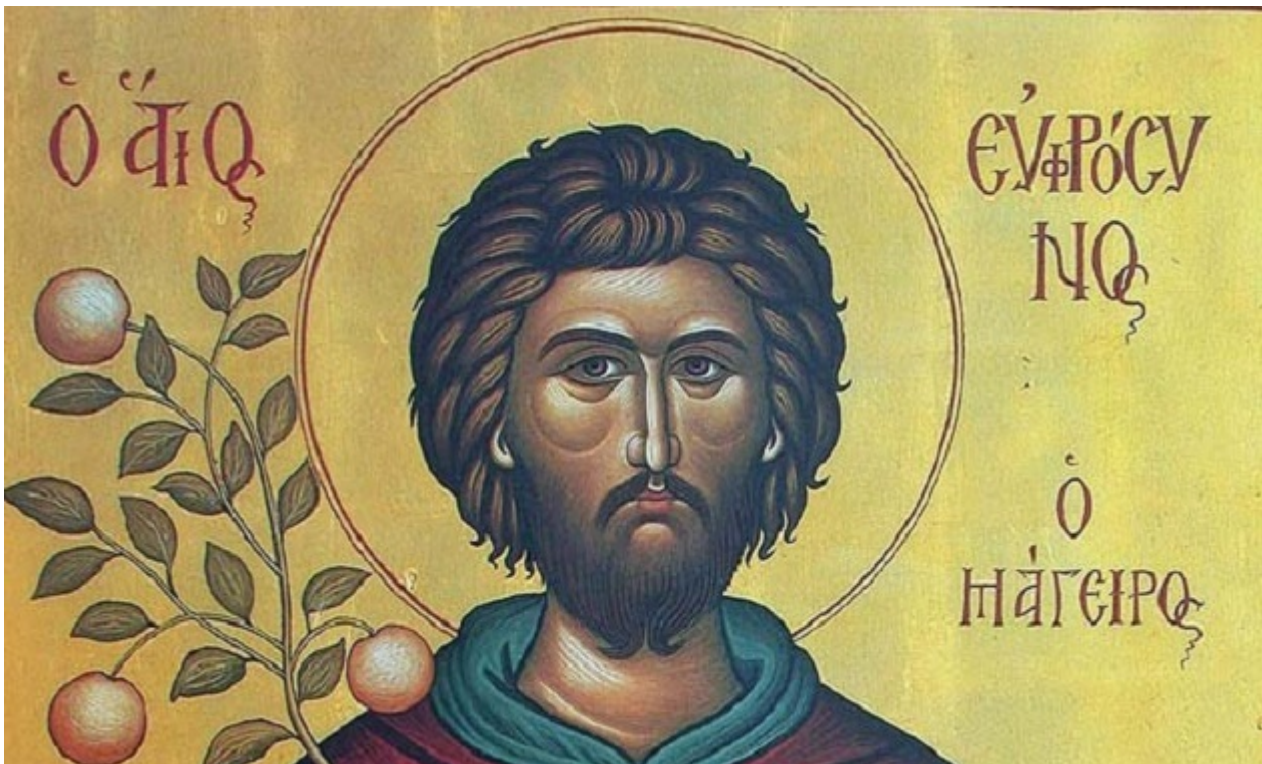


Άγ. Ευφρόσυνος: Ο απλούς μάγειρας στον παράδεισο

/ [Πεμπτούσία](#)



α) Η έλλειψη απλότητας, ειλικρίνειας και αυθεντικότητας στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων οδηγεί στην κοινωνική υποκρισία, το επιτηδευμένο ήθος και την τυπική συμπεριφορά, ενώ παράλληλα δημιουργεί αντιδράσεις στη νέα γενιά.



Το πρόβλημα γίνεται οξύτερο, όταν δεν υπάρχει απλότητα και στους λεγόμενους πνευματικούς ανθρώπους. «Όταν οι πνευματικοί άνθρωποι δεν ζουν απλά, αλλά είναι κουμπωμένοι, δεν βοηθούν τη νεολαία», έλεγε ο μακαριστός γέρων Παΐσιος.

β) Και συνέχιζε: «Όταν βλέπουν κουμπωμένους χριστιανούς, ανθρώπους σφιγμένους με γραβάτες, καλουπωμένους, δεν βρίσκουν σ' αυτούς καμιά διαφορά από τους κοσμικούς και αντιδρούν... Αγανακτούν, όταν και αυτοί οι πνευματικοί άνθρωποι και οι ιερείς προσπαθούν με συστήματα κοσμικά να τους συγκρατήσουν... Καταλαβαίνει ο άλλος αν τον πονάς ή υποκρίνεσαι. Ένας αλήτης

είναι καλύτερος από έναν υποκριτή χριστιανό!» («Με πόνο και αγάπη για τον σύγχρονο άνθρωπο», σ. 284-285).

γ) Ίσως φαίνονται υπερβολικά τα λόγια του σοφού γέροντα, αλλά πράγματι και στα ευαγγέλια γίνεται ολοφάνερο ότι ο Χριστός δεν έδωσε βαρύτητα στην εξωτερική εικόνα και την τυπική θρησκευτικότητα των ανθρώπων, αλλά στο περιεχόμενο της καρδιάς τους. Από αυτήν εκπορεύονται «οι κακοί διαλογισμοί, μοιχείες, πορνείες, φόνοι, κλοπές, πλεονεξίες, πονηρίες, δόλος» κλπ. (βλ. Μάρκ. 7, 21-22). Γι' αυτό εξάλλου ταλάνισε τους υποκριτές, συγχώρησε και συνέφαγε με τελώνες και πόρνες και παρέπεμψε στην παιδική απλότητα όσους επιθυμούν να γίνουν πολίτες της βασιλείας Του.

δ) Στις 11 Σεπτεμβρίου η Εκκλησία τιμά τον Άγιο Ευφρόσυνο τον μάγειρα. «Ούτος εγεννήθη από αγροίκους και χωρικούς γονείς. Και ανατραφείς με ιδιωτικήν και απαίδευτον ανατροφήν, ύστερον απήλθεν εις Μοναστήριον. Και ενδυθείς το μοναχικόν σχήμα, έγινεν υπηρέτης των Μοναχών. Επειδή δε εκαταγίνετο πάντοτε εις το μαγειρείον ως αγροίκος, εκαταφρονείτο από όλους τους Μοναχούς και επεριπαίζετο», γράφει ο Συναξαριστής.

ε) «Πλην υπέφερον ο μακάριος όλας τας καταφρονήσεις με γενναιότητα καρδιάς και σύνεσιν, και με ησυχίαν του λογισμού, χωρίς να ταράττεται όλως. Διότι, αγκαλά και ήτον ιδιώτης κατά τον λόγον, όμως δεν ήτον ιδιώτης και κατά την γνώσιν. Καθώς τούτο θέλει αποδείξει καθαρά το εξής ρηθησόμενον. Εις το Μοναστήριον γαρ εκείνο, οπού ευρίσκετο ο αοίδιμος ούτος Ευφρόσυνος, εκεί ήτον και ένας Ιερεύς φίλος του Θεού, όστις επαράκαλει προθύμως διά να του φανερώση ο Θεός τα αγαθά, οπού μέλλουν να απολαύσουν οι αγαπώντες αυτόν».

στ) Η συνέχεια της διήγησης του Συναξαριστή είναι συγκλονιστική. Ο ενάρετος ιερέας είδε όραμα ότι βρισκόταν στον Παράδεισο, σε κήπο με καλύκαρπα δένδρα, ευώδη άνθη και νερά διαυγή. Ο Ευφρόσυνος βρισκόταν εκεί και απολάμβανε τα άρρητα αγαθά. Στην ερώτηση του ιερέα πώς βρέθηκε εκεί, εκείνος απάντησε: Εγώ είμαι αγράμματος, αλλά από σας ακούω τον Απόστολο που λέει ότι όσοι αγωνίζονται βλέπουν από την παρούσα ζωή το κάλλος του παραδείσου. Στη συνέχεια ως φύλακας έδωσε τρία μήλα στον ιερέα, τα οποία εκείνος με έκπληξη βρήκε στο ράσο του μόλις συνήλθε.

ζ) Η αποκάλυψη από τον ιερέα στην αδελφότητα της μονής των υψηλών μέτρων της πνευματικής ζωής του μοναχού Ευφρόσυνου, που όλοι περιφρονούσαν, προξένησε τον θαυμασμό όλων. Εκείνος όμως, αποφεύγοντας τη δόξα των ανθρώπων, αναχώρησε κρυφά από το μοναστήρι και δεν φάνηκε ξανά. Έκανε προφανώς μόνιμη κατοικία του τον νοητό και πνευματικό παράδεισο, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου του Χριστού. Διασώθηκε όμως ο βίος του, για να διδάσκει το μεγαλείο της χριστιανικής απλότητας και να επιβεβαιώνει τον λόγο του ευαγγελίου που αναφέρει ότι: «Πολλοί θα βρεθούν από πρώτοι τελευταίοι, κι

άλλοι από τελευταίοι πρώτοι» (Ματθ. 19, 30).

(Πηγή: Εφημερίδα «Μακεδονία», 8/9/2013)